

[Aksel Larsen.]

om baser i fremmede lande langt fra det amerikanske kontinent:

„Disse baser kan selv være sårbare for atombombeangreb, men så længe de er der, er det ikke sandsynligt, at de bliver forbi-passeret. I denne henseende kan den frem-skudte base sammenlignes med bønderne foran kongen på et skakbrædt: Hvor spinkel end deres kraft er hver for sig, så længe de er der og kongen står fast bag dem, så er han sikker.“

Det er denne rolle, bondens i skakspillet som kongens beskytter, man tiltænker Danmark med medlemsskabet i Atlantpagten.

Som jeg allerede har sagt, har der ikke hverken fra regeringens eller fra andre bloktilhængeres side været givet den ringeste begrundelse for, at pagten er nødvendig, eller at Danmark må slutte sig til den. En sådan begrundelse kan nemlig kun bestå i påstanden om eller beviset for, at Sovjetunionen truer freden, og at den har aggressionshensigter, at den forbereder angrebskrig. Sådanne beviser har man ikke leveret. Jeg har spurgt om dem gang på gang. Jeg retter nu spørgsmålet direkte til den højtærede statsminister og henstiller til ham at forsøge, om han ikke kan formå sig til med sine talegaver at tage ordet. Jeg beder statsministeren sige til os: Er der noget som helst, som tyder på, at Sovjetunionen forbereder en angrebskrig, har aggressive hensigter overfor Vesteuropa eller agter at blande sig i vore indre forhold? Hvis der er det, kan vi diskutere, om det er nødvendigt at gå ind i Atlantblokken, men kommer man ikke med beviser i den retning, skal man lade være med at snakke Atlantblok.

Nu træffer det sig jo sådan, at det ærede medlem hr. Bomholt udtrykkeligt har erklæret: vi tror ikke, at Rusland forbereder krig. Ja, hvis det ærede medlem hr. Bomholt ikke tror det, hvis socialdemokratiet ikke tror det, hvis regeringen ikke tror det, hvad er det så for en snak, at vi må gå ind i en vestlig militæralliance af frygt for en sådan krig?

Norges udenrigsminister Halvard Lange har på en fortrolig pressekonference den 13. december 1948 udtalt:

„Der er ingen tegn, som tyder på, at det vil komme til nogen krig i den nærmeste fremtid. Sovjetunionen ønsker ikke krig, og vestmagterne er ikke på langt nær færdige til at tage en krig. Der er ikke noget, som tyder på, at Sovjetunionen forbereder noget fremstød vestover. Der er ikke bygget nye dobbeltsporede jern-

baner i Polen eller Østtyskland, efter det man ved.“

Jeg har citeret dette før, allerede under den såkaldte skandinaviske debat. Ingen følte trang til at gå ind på det. Jeg citerer det igen og inviterer Atlantblokkens tilhængere til at udtale sig om denne Halvard Langes vurdering af situationen. Hvis de godkender den, hvorfor skal vi så ind i en militæralliance?

Overfor al denne russerskræk vil jeg også tillade mig at citere noget andet, som er sagt af kong Håkon i en tale i 1943:

„Russerskrækken er ikke et fænomen af ny dato. Det nye, som kom til efter den russiske revolution, var bolsjevikskrækken. Til dags dato mangler vi det ringeste bevis på, at Rusland nogensinde har tænkt på at angribe Norge; vi savner derimod ikke beviser for, at russer- og bolsjevikforskrækkelsen er opagiteret af magter og kredse, som havde aggressive planer mod Rusland; beviserne er til overflod til stede i den politiske historie fra 1918 til i dag.“

Jeg inviterer også bloktilhængere, og denne gang i særlig grad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, hvis talegaver formenes at være i orden, til at udtale sig om denne Kong Håkons vurdering af russerskrækken og bolsjevikforskrækkelsen. Jeg siger igen, må vi bede om at få en begrundelse for, at Atlantpagten er nødvendig, og at det er nødvendigt for Danmark at slutte sig til denne militæralliance. Må vi bede om, at bloktilhængerne holder op med udenoms-snak om deres fredelige hensigter, om at pagten ikke pålægger os militære forpligtelser o. s. v., og siger os, hvorfor i alverden vi så skal ind i denne militæralliance. Lad os få klar besked. Kender de noget tegn, som tyder på, at Danmark trues af angreb østfra? og hvis de ikke kender noget sådant tegn, hvor bliver så denne begrundelse af?

Hvem kommer vi i selskab med, hvis vi går ind i Atlantpagten? Ja, en række lande er nævnt. Man siger så smukt, at vi kommer i selskab med en række fredselkende lande, og udenrigsministeren har bl. a. nævnt England, USA, Holland og Frankrig. Jeg betakker mig for sådanne fredselkende lande, England, som fører krig i Malaya, og som har leveret penge og våben til arabernes krig mod den ved folkeforbundets beslutning skabte stat Israel, USA, som leverer penge til den græske fascistregering og finansierer Franco, Holland, som på tværs af en beslutning i De Forenede Nationer fører krig i Indonesien, og Frankrig, som